

14

Miquel Vila Badia

Químic i empresari adober
Igalada, 1947

Per la part del seu pare, l'avi era de Sant Puvim i l'àvia de Rubió. Va conviure amb tots ells i les seves germanes a la mateixa llar a Igalada, fins que es va casar.

L'avi i el pare decideixen comprar una adoberia l'any 44, on feien la curtició semiantiga. Quan ja molts curtidors havien passat a fer un adob amb botes que durava tres setmanes, el procés que es feia allí a casa meua durava tres mesos. Tres mesos, reforçat amb escorça de pi i extracte de *quebracho* produïa una sola molt compacta que se n'anava tota a Andalusia, on per als sabaters ataconadors dels *botos camperos*, el secret que la sola aguantés molt era que provingués d'Igalada (aquí es feia el 90% de la producció nacional de sola) i concretament de Miguel Vila Guitart.

Quan ell era un vailet, marcava els paquets de sola que enviaven als seus clients amb tinta que feien amb aigua vermella i un clau, allò era la tinta perquè quedava negra, em sabia de memòria tots els pobles d'Andalusia.

Impossible de resumir tot el que sap el Miquel, deixem expressada aquella esplendor del sector que va conèixer amb les seves paraules: *igual que "el buen paño en arca vende", el curtidor no s'havia de preocupar de vendre, perquè li venien a comprar tot a casa.*

